

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 47/00

Ústavný súd Slovenskej republiky v Košiciach na neverejnom zasadnutí senátu 19. júla 2000 predbežne prerokoval ústavnú sťažnosť GENSÓ, spol. s r.o., Obrody 9, Košice, vo veci zrušenia platobných výmerov č. j. 696/230/43403/97/Na a č. j. 696/230/1595/97/Na Daňového úradu Košice II a takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť GENSÓ, spol. s r. o., Košice o d m i e t a z dôvodu svojej nepríslušnosti na prerokovanie veci.

O d ô v o d n e n i e :

Na Ústavný súd Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) došlo 2. marca 2000 podanie GENSÓ, spol. s r. o., Obrody 9, Košice, označené ako podnet vo veci postupu Daňového úradu Košice II pri vydávaní platobných výmerov č. j. 696/230/43403/97/Na a č. j. 696/230/1595/97/Na. Spoločnosť navrhla konštatovať neústavnosť tohto postupu a súčasne požiadala o ich zrušenie.

Spoločnosť namietla neústavnosť postupu daňového úradu z dôvodu vyrubovania preddavkov na daň z príjmov a penálov za nezaplatenie týchto preddavkov. Neústavnosť vidí v tom, že takýto postup, aj keď sa opiera o zákon, diskriminuje daňovníka v hospodárskej súťaži, lebo sťažuje jeho ekonomické

podmienky a súčasne mu ukladá sankcie za zníženie hospodárskeho výsledku, ktoré zapríčinili objektívne skutočnosti.

Toto podanie spoločnosť doplnila podaním z 28. júna 2000, v ktorom po poučení uviedla, že namieta porušenie čl. 55 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ktorého sa daňový úrad dopustil pri svojom postupe a vydávaní platobných výmerov.

Ústavný súd pri predbežnom prerokovaní tohto podania dospel k záveru, že podľa obsahu je toto podanie ústavnou sťažnosťou v zmysle čl. 127 ústavy. Takýto postup ústavného súdu umožňuje § 41 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s § 31a ods. 2 zákona č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), podľa ktorých sa každé podanie posudzuje podľa obsahu a nie podľa jeho označenia.

Záver o tom, že podanie spoločnosti je ústavnou sťažnosťou, vyplýva z toho, že spoločnosť sa domáha preskúmania rozhodnutia orgánu štátnej správy (daňový úrad je takýmto špecializovaným orgánom štátnej správy), tvrdí, že bola porušená ústavnosť a súčasne sa domáha aj zrušenia týchto rozhodnutí (čl. 127 ústavy a § 57 ods. 1 zákona o ústavnom súde).

Podľa čl. 127 ústavy by mohla vzniknúť právomoc ústavného súdu na preskúmanie ústavnosti rozhodnutí aj orgánov špecializovanej štátnej správy, ktorými sú príslušné daňové úrady (správcovia daní). Túto právomoc však vylučuje záver citovaného článku ústavy, podľa ktorého ústavný súd môže rozhodnutia orgánov štátnej správy preskúmať a rozhodovať o nich len vtedy, ak o takej ochrane nerozhoduje iný súd.

Platobné výmery, ktoré spoločnosť uvádza v ústavnej sťažnosti, sú však napadnuteľné žalobou v správnom súdnom konaní podľa § 244 nasl. Občianskeho súdneho

poriadku a z toho vychodí, že ochrana proti týmto rozhodnutiam orgánov štátnej správy patrí v celom rozsahu do právomoci správneho súdnictva, ktoré je súčasťou všeobecného súdnictva.

Z toho ústavný súd uzavrel, v súlade s čl. 127 ústavy, že nie je daná právomoc ústavného súdu na základe tejto ústavnej sťažnosti preskúmať ústavnosť platobných výmerov, ktoré spoločnosť uviedla vo svojej sťažnosti.

Preto ústavný súd po predbežnom prerokovaní ústavnej sťažnosti spoločnosti s ručením obmedzeným ústavnú sťažnosť odmietol pre nepríslušnosť na prerokovanie veci (čl. 127 ústavy v spojení s § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde).

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 19. júla 2000